

РЕШЕНИЕ

№ 6232

гр. София, 20.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 26.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мирослава Керимова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **6937** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1
изгр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. П. С. от [населено място] срещу решение по
нахд № 18 304/2011г по описа на СРС. В жалбата се прави едно единствено
възражение в насока, че посочената в електронния фиш скорост не съответства на
отчетената от автоматизираното техническо средство, като двете се разминават с 3.3
км/ч. Тази фактическа обстановка води до прилагане на различна правна
квалификация, като вместо изписаната правна квалификация на чл. 182 ал.1 т.3 от
ЗДвП, следвало да се приложи тази на т. 4. На това основание се претендира
незаконосъобразност на оспореното съдебно решение, като се прави искане същото да
бъде отменено и вместо него да се постанови друго такова, с което да се отмени
обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.
Ответникът по касационната жалба, СДВР, ОПП, редовно уведомен, не се
представлява.

СГП чрез прокурор Димитров взема становище за неоснователност на касационната
жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за
допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в

срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решение от 27.03.2012г на СРС по нахд № 18304/2011г. АССГ приема, че решението е валидно и допустимо.

В касационната жалба не се навеждат възражения за допуснати от РС съществени процесуални нарушения.

РС е събрал относими, допустими и необходими за установяване на фактичката обстановка по делото доказателства , въз основа на които е приел за установени факти, които изцяло от споделят от касационната инстанция.

Доказателствата са обсъдени от РС, като е направен анализ на събраните по делото доказателства.

Въз основа на релевантните факти, РС е обосновал съставомерност на деянието по чл. 189 ал.4 във вр. с чл. 182 ал.1 т.3 от ЗДвП както от обективна, така и от субективна страна.

РС е обсъдил възраженията на жалбоподателя, като е заявил мотивирано защо не уважава същите.

В действителност, с електронен фиш серия К, № 0085824 от 28.08.2011г., издаден от СДВР, на жалбоподателя С. П. С., на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал.1, т. 3 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100,00 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Разпоредбата на чл.21 ал.2 от ЗДвП забранява на водач на пътно превозно средство да превишава скоростта, която е сигнализирана с пътен знак. От събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят не е спазил забраната за движение със скорост по - висока от определената с пътен знак, а именно 50 км.ч., движейки се със скорост от 81,3 км.ч., като в този смисъл същият е нарушил разпоредбата на чл.21, ал.2 от ЗДвП. Скоростта е била установена с автоматизирано техническо средство № ГОЕАВ5120000, което отразява датата, точния час на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство и скоростта на моторното превозно средство. По делото е представена като доказателство снимка от заснемащото устройство, с което се установяват и горните параметри на движение.

Санкционната норма на чл. 182, ал.1, т.3 от ЗДвП, действаща към момента на извършване на нарушението, предвижда глоба в размер на 100,00 лева за водач на моторно превозно средство, който превиши разрешената максимална скорост от 21 до 30 км.ч. В настоящият случай е установено, че жалбоподателят като водач на лек автомобил е превишил разрешената за населено място скорост с 28 км.ч., поради което правилно и законосъобразно е ангажирана административно - наказателната му отговорност и е наложена глоба в предвидения в закона размер за извършено

нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП.

По направеното в касационната жалба възражение относно разликата в скоростта , отразена на снимката 81.3 км/ч и изписаната такава в електронния фиш – 78 км/ч, касационната инстанция излага следното: Касае се за възможно отклонение при отчитането, което се приспада при определяне скоростта на движение на автомобила, като същата се намалява. Направеното „намаляване” е в полза на жалбоподателя, поради което и недобросъвестно същият се позовава на него при оспорване на съдебния акт на СРС. Касационната инстанция няма правомощие по жалба на наказаното лице да влоши положението му, а посоченият „порок” не се явява основание за отмяна на обжалваното решение на СРС и потвърденото с него наказателно постановление. В действителност, при нанасяне на точната отчетената скорост на движение на автомобила, би се променила правната квалификация на деянието в по-тежка за жалбоподателя такава. В електронния фиш обаче е изписана по-ниска скорост от отчетената такава, вместо 81.3 км/ч са изписани 78 км/ч, поради това, че органът е взел предвид възможното допустимо отклонение при отчитане, което е приспаднало в полза на нарушителя. Предвид горното, АССГ в настоящия касационен състав приема възражението за неоснователно.

По изложените съображения, АССГ в настоящия състав приема, че решението на РС като валидно, допустимо и постановено при липса на процесуални нарушения и в съответствие с материалния закон следва да бъде оставено в сила.

Предвид горното и на основание чл. 221 ал.2 от АПКАССГ в настоящия касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.03.2012г на РС [населено място] по нахд № 18 304/2011г .

Решението е окончателно.

Председател:

/В.С. /

Членове:

.....

/Вл. Н./

.....

/М. К./